

اصول حفاظت فردی

انستیتو پرتو پزشکی نوین

اصول حفاظت در برابر اشعه

As

Low

As

Reasonably

Achivable

Justification

توجهیه پذیری

اصول حفاظت
در برابر اشعه

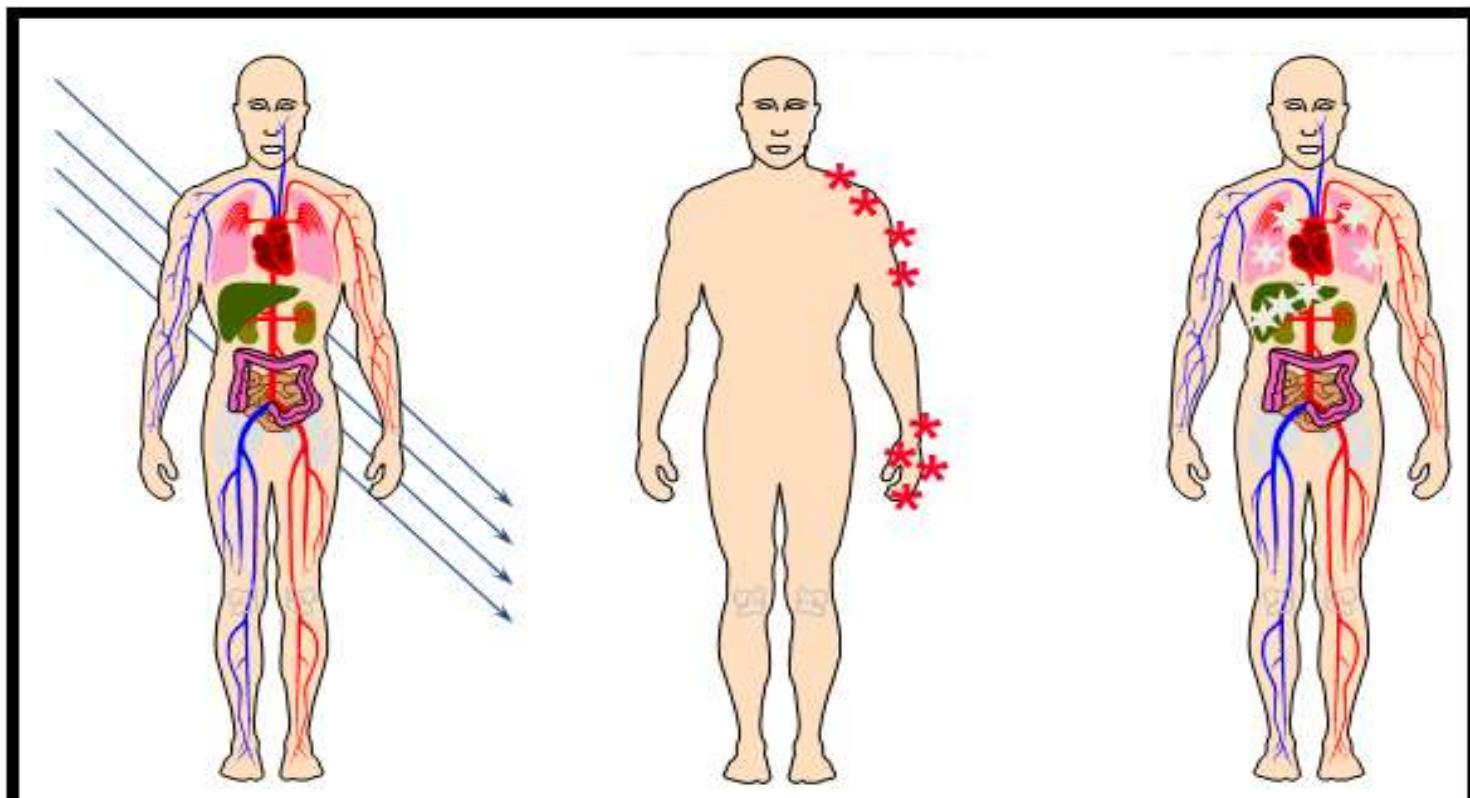
راعایت حدود
دز

بهینه‌سازی

(International Commission on Radiological Protection)

پرتوگیری و آلودگی

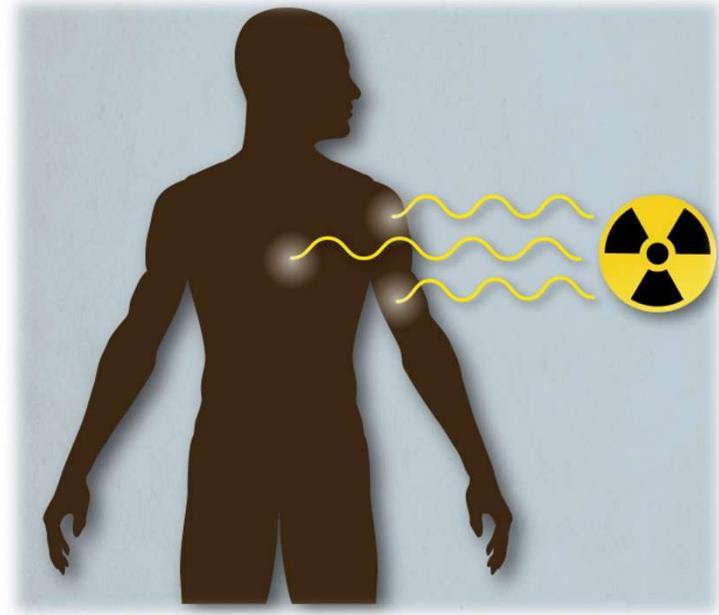
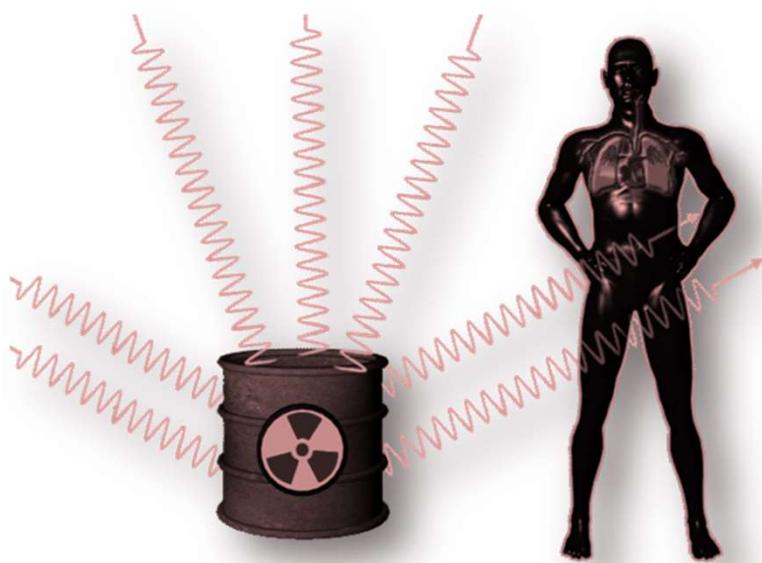

پرتوگیری خارجی

اصلی ترین خطر تابش های گاما و نوترون از ناحیه پرتوگیری
خارجی آن ها می باشد.

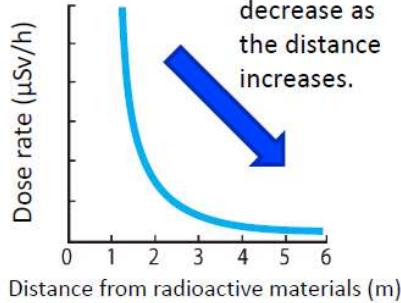
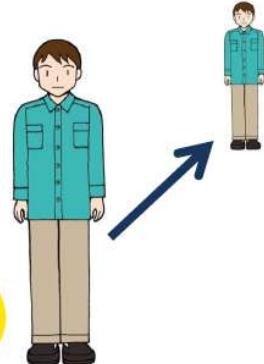

عوامل موثر بر خطر پرتوگیری خارجی

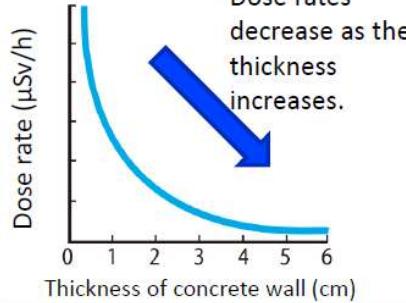
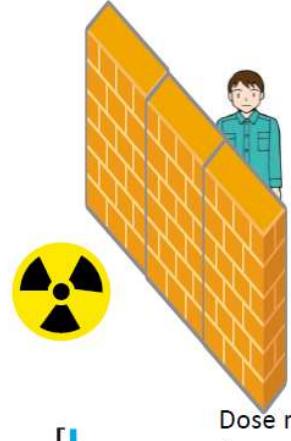
۱) زمان
۲) فاصله
۳) حفاظ

(i) Keep away
(distance)

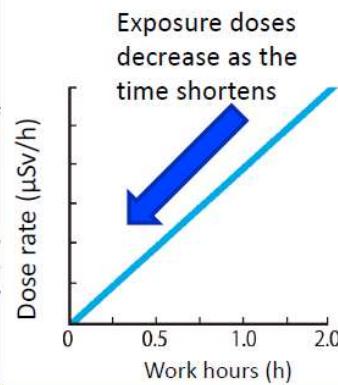
Dose rates decrease as the distance increases.

(ii) Place something heavy in between
(shielding)

Dose rates decrease as the thickness increases.

(iii) Shorten time
while being close to radioactive materials
(time)

Exposure doses decrease as the time shortens

عوامل موثر بر خطر پرتوگیری خارجی

انستیتو برتو برشکی نوین

به منظور کاهش خطر پرتوگیری باید:

۱) زمان حضور در میدان پرتو به حداقل برسد.

۲) فاصله تا محل چشم به حداقل برسد.

۳) از حفاظ مناسب (با توجه به نوع پرتو) استفاده شود.

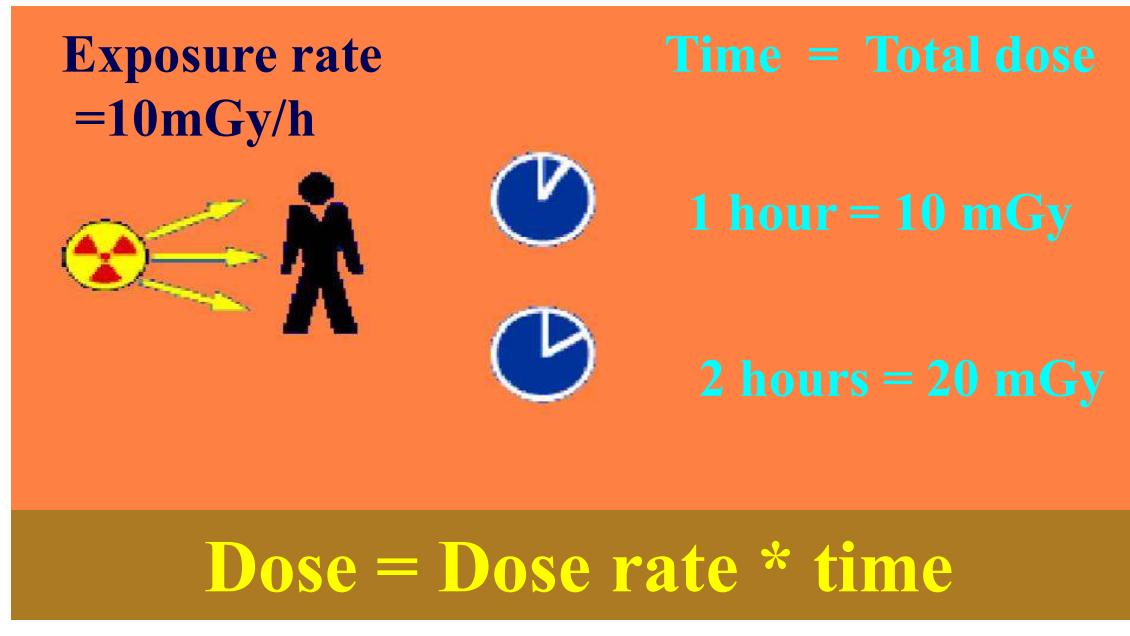

زمان

پارامتر زمان به دلیل عدم تحمیل هزینه و امکانات اضافی از مهمترین فاکتورهای کنترل پرتوگیری به شمار می رود.

در پرتوگیری های جمعی (به خصوص حوادث و بحرانهای پرتوی فراگیر) اجرای عملیات در حداقل زمان برای کاهش پرتوگیری عموم افراد مورد تأکید است.

مثال:

چه مدت یک امدادگر می تواند در میدان پرتو با آهنگ دز 15 میلی سیورت در ساعت کار کند به شرطی که دز او از 1 میلی سیورت تجاوز نکند.

$$\text{Dose} = \text{Dose rate} \times \text{time}$$

$$\text{time} = \frac{1 \text{ mSv}}{15 \text{ mSv.h}^{-1}}$$

$$0.0667 \text{ hrs} = 4 \text{ minutes}$$

حداکثر زمان فعالیت در شرایط اضطراری

میزان آهنگ دز محیطی	حداکثر زمان حضور قبل از رسیدن میزان دز موثر کل به ۵۰ میلی‌سیورت	حداکثر زمان حضور قبل از رسیدن میزان دز موثر کل به ۵۰۰ میلی‌سیورت
۱/۰ میلی‌سیورت بر ساعت	۵۰۰ ساعت	۵۰۰۰ ساعت
۱ میلی‌سیورت بر ساعت	۵۰ ساعت	۵۰۰ ساعت
۱۰ میلی‌سیورت بر ساعت	۵ ساعت	۵۰ ساعت
۱۰۰ میلی‌سیورت بر ساعت	۳۰ دقیقه	۵ ساعت
۱۰۰۰ میلی‌سیورت بر ساعت	۳ دقیقه	۳۰ دقیقه

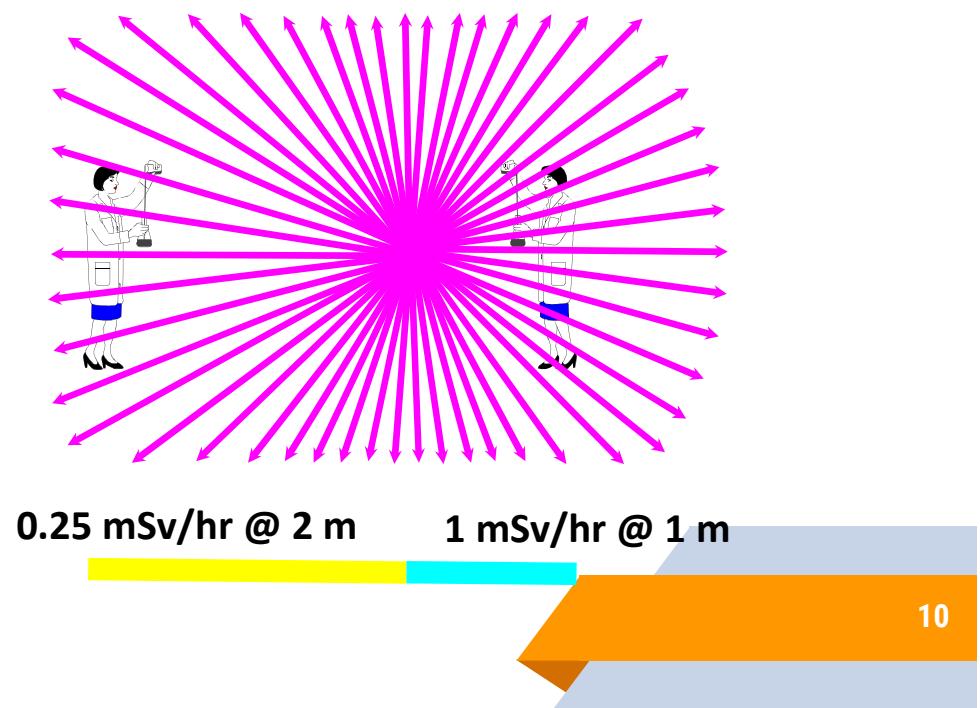
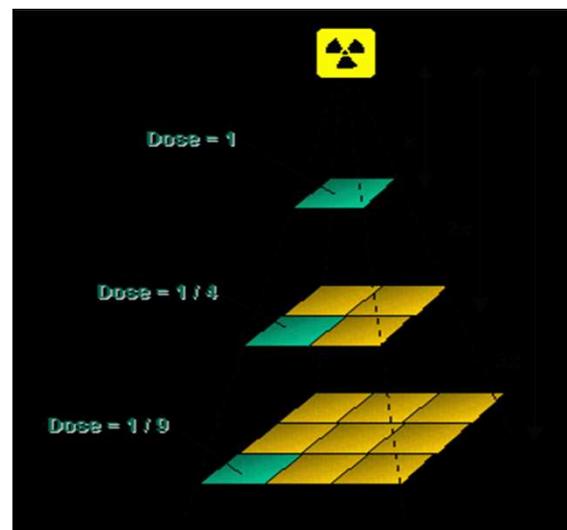

فاصله

میزان پرتوگیری از چشمها و مولدهای پرتوی نقطه‌ای متناسب با عکس مجدور فاصله می‌باشد. اجرای عملیات جابجایی و تخلیه در حوادث و بحران‌های پرتوی در راستای دور نمودن افراد از کانون حادثه و یا محیط‌های متأثر از حادثه می‌باشد.

در بسیاری از فعالیت‌های تخصصی، آزمایشگاهی و عملی از وسایل مختلف برای ایجاد فاصله بین فرد و چشمها استفاده می‌شود. این روش باعث کاهش پرتوگیری پرتوکاران می‌گردد.

استفاده از پارامتر فاصله الویت دوم در برنامه‌های کنترلی حفاظت در برابر اشعه می‌باشد.

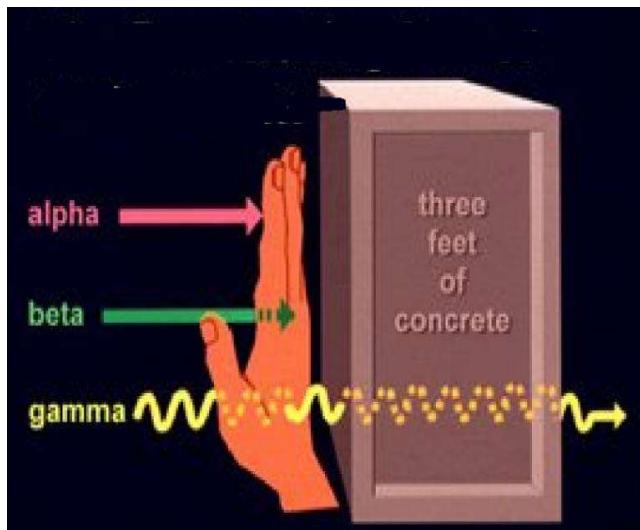
حفظه های فیزیکی

در صورتیکه اعمال محدودیت های زمانی و یا رعایت فاصله برای کنترل سقف پرتوگیری پاسخگو نباشد ، استفاده از حفاظه های فیزیکی ضروری است.

با توجه به مکانیزم های خاص برخورد پرتوهای مختلف با مواد در انرژی های مختلف، استفاده از حفاظه های مناسب در برابر انواع پرتوها یک مقوله تخصصی است .

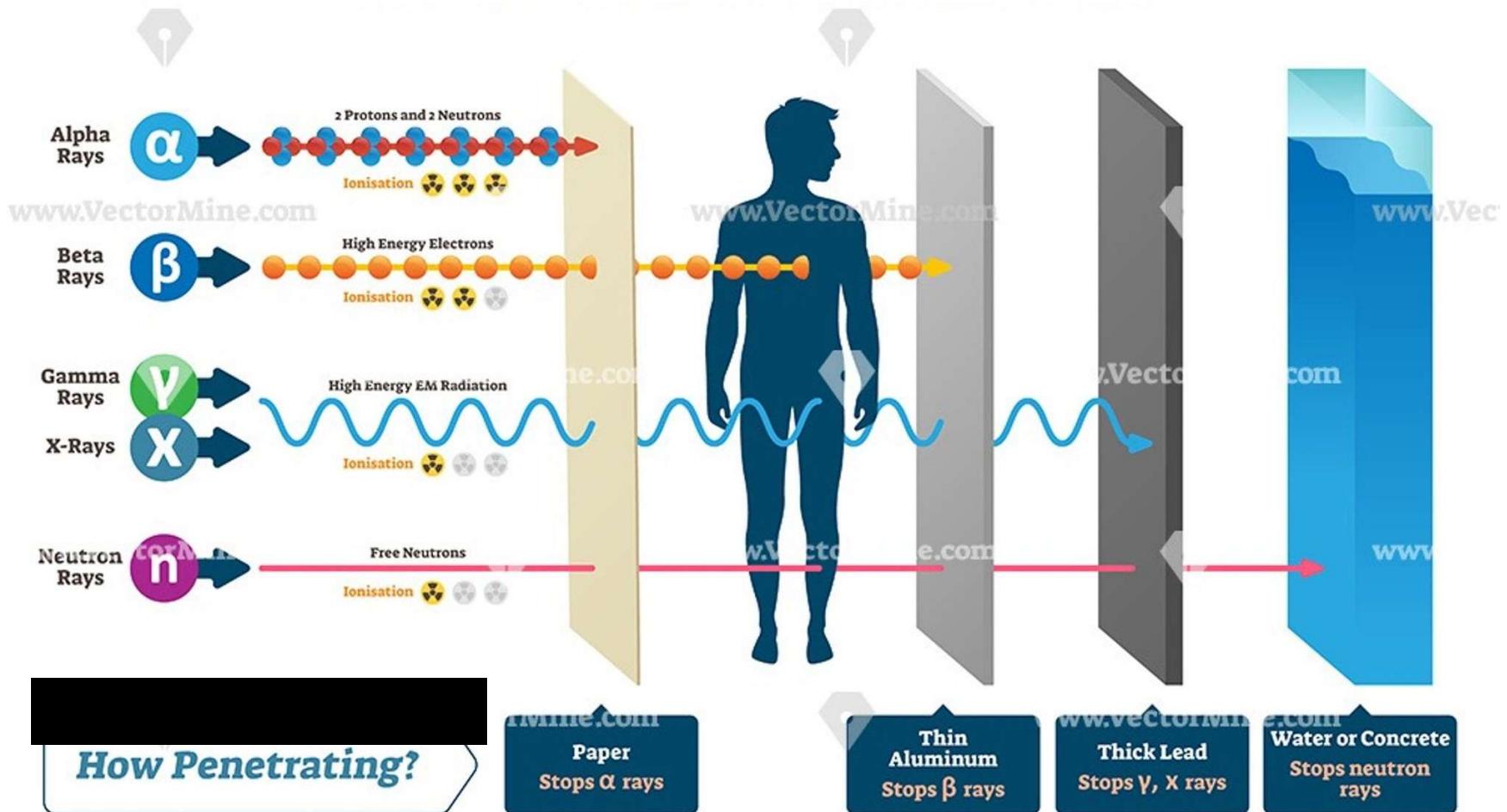
به عنوان یک توصیه کلی و کیفی، استفاده از حفاظه های چگال ، از جنس موادی با عدد اتمی بالا و ضخامت بیشتر برای پرتوهای نافذ مناسبتر است. برای محافظت در برابر پرتوهای سنگین حفاظه های سبکتر و با ضخامت کم مورد استفاده قرار میگیرد.

پناه دهی یکی از مثال های عملی در خصوص استفاده از حفاظه های فیزیکی در حوادث پرتوی میباشد .

حفظه های فیزیکی

قدرت نفوذ پرتوها

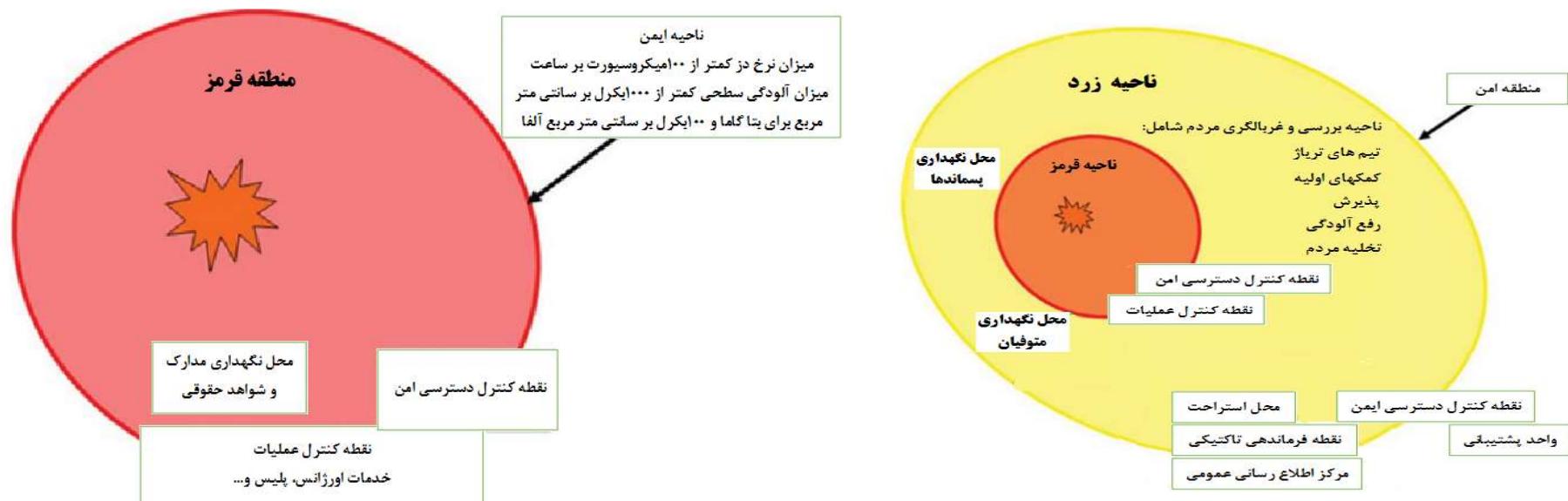
سیمان (cm)		آهن (cm)		سرب (cm)		منبع پرتو
TVL	HVL	TVL	HVL	TVL	HVL	
					0.02	تکنسیوم 99
15.7	4.7			2.4	0.72	پد
16.3	4.9	5.4	1.6	2.2	0.65	سزیم 137
14.0	4.3	4.3	1.3	1.9	0.55	ایریدیم 192
20.3	6.3	6.7	2.0	4.0	<u>1.1</u>	کبالت 60
5.42	1.65			<u>0.087</u>	0.0026	100 kV x
8.55	2.59			0.142	0.043	200 kV x

حفظ در برابر آلودگی سطحی

منطقه پندی ناحیه آلوده در سطح پیش بیمارستانی

حفظ در برابر آلودگی سطحی و پرتوگیری

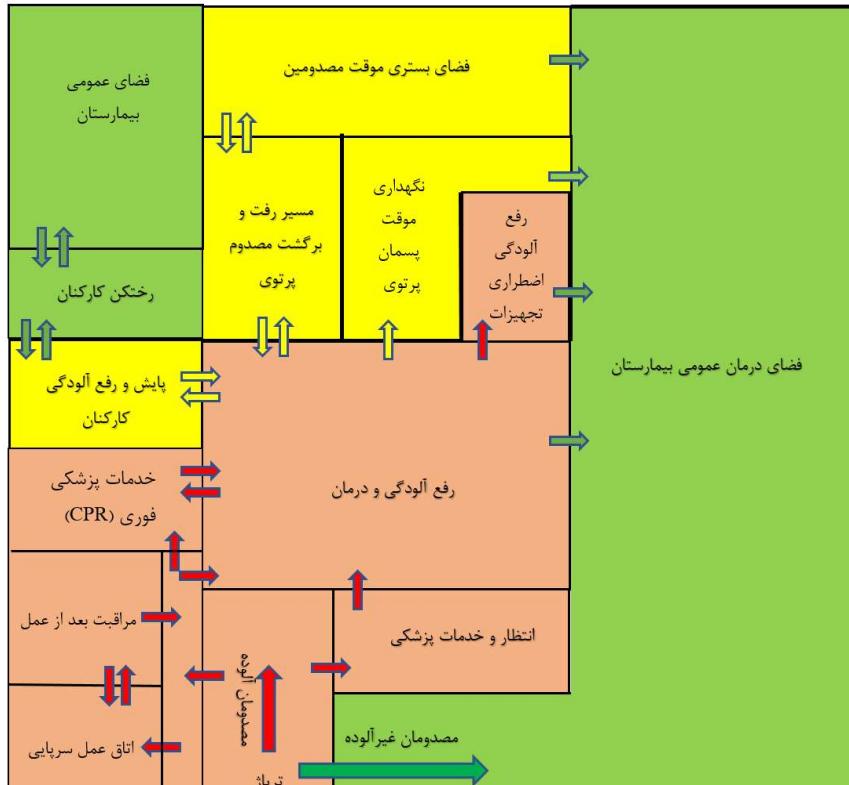
اصول منطقه بندی اولیه ناحیه آلوده

فواصل ایمنی پیشنهادی	وضعیت و شرایط حادثه
ناحیه اطراف بسته	مواجهه با بستههای سالم حاوی مواد پرتوزا با برچسبهای سفید و زرد
شاعع ۳۰ متر یا فاصله‌ای که نرخ دز محیطی کمتر از ۱۰۰ میکروسیورت بر ساعت باشد	مواجهه با بستههای صدمه دیده با برچسبهای سفید و زرد
ناحیه اطراف چشم	مواجهه با چشممه‌های تخریب نشده
شاعع ۳۰ متر یا فاصله‌ای که نرخ دز محیطی کمتر از ۱۰۰ میکروسیورت بر ساعت باشد	مواجهه با چشممه‌های ناشناخته و بدون پوشش
ناحیه پخش شده به اضافه ۳۰ متر	پخش و ریزش محدود مواد پرتوزا
ناحیه پخش شده به اضافه ۳۰۰ متر	پخش مواد پرتوزا در حجم زیاد
شاعع ۳۰۰ متر یا فاصله‌ای که نرخ دز محیطی کمتر از ۱۰۰ میکروسیورت بر ساعت باشد	آتش‌سوزی، انفجار و پخش دود سوخت مصرفی
شاعع ۱۰۰۰ متر	آتش‌سوزی و انفجار سلاحهای هسته‌ای

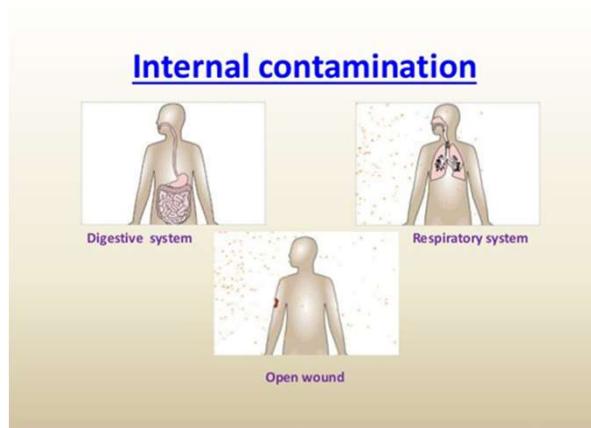
حفظ در برابر آلودگی سطحی

ناحیه بندی فضای اورژانس بیمارستان

آلودگی داخلی

پوست
(ذخیره و
پوست سالم)

استنشاق

راه های ورود
ماده پرتوزا به
بدن

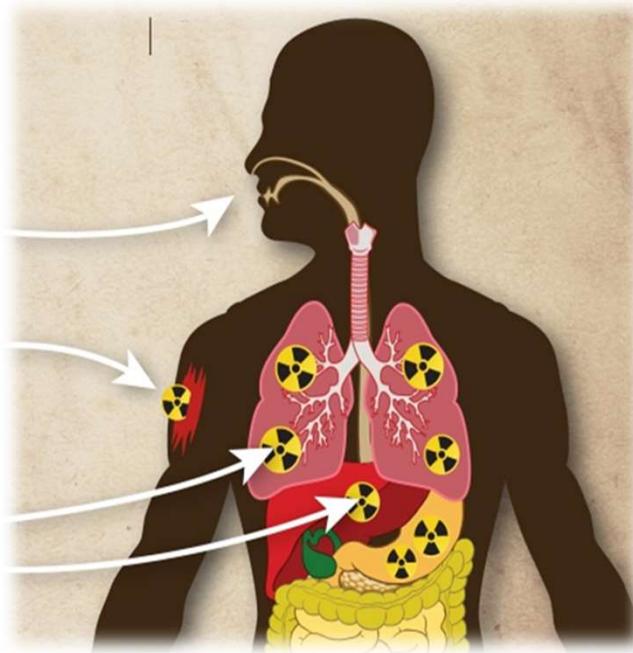
بلغ

آلودگی داخلی

از میان تابش های معروفی شده، تابش **آلfa** بیشترین خطر پرتوگیری داخلی را دارد. این تابش دارای خطر پرتوگیری خارجی نیست.

پرتوگیری خارجی

پرتوگیری داخلی

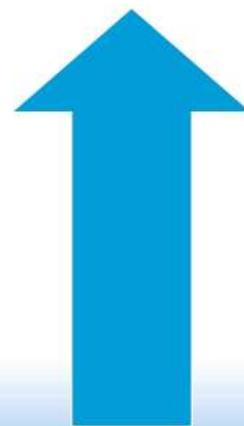
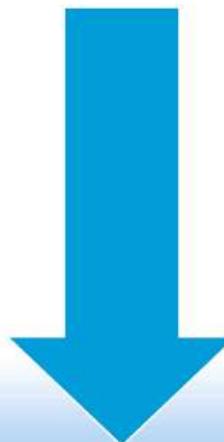
Alpha particles

Beta particles

X-rays

Gamma rays

Neutrons

کنترل آلودگی داخلی

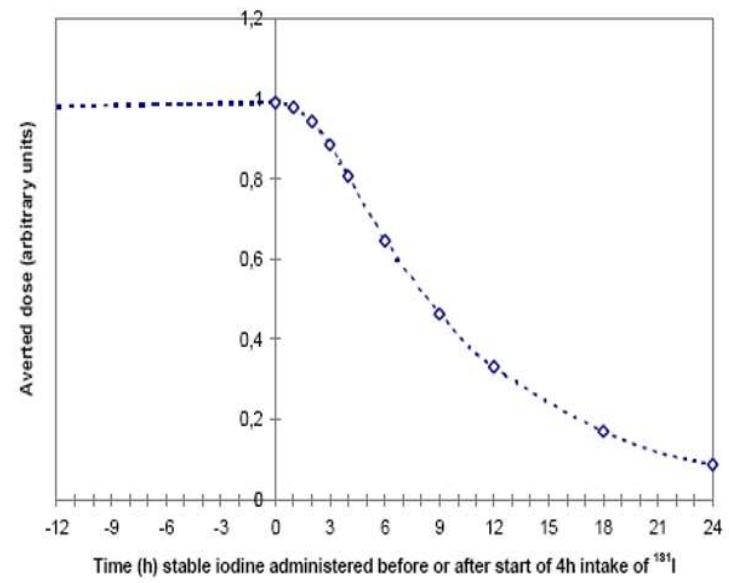
راه های کنترل آلودگی داخلی

استفاده از قرص یدید پتاسیم

میزان مصرف قطره خوراکی از محول ۶۵ میلی گرم بر میلی لیتر (برحسب میلی لیتر)	تعداد قرص ۶۵ میلی گرمی	تعداد قرص ۱۳۰ میلی گرمی	دز دارو یدید پتاسیم برحسب میلی گرم	میزان دز جذبی تخمین زده شده در تیروئید برحسب سانسی گری	گروههای جمعیتی مختلف
۲	۲	۱	۱۳۰	بیش از ۵۰۰ از ۴۰ سال	بزرگسالان بیش از ۴۰ سال
۲	۲	۱	۱۳۰	بیش از ۱۰	جوانان بین ۱۸ تا ۴۰ سال
۲	۲	۱	۱۳۰	بیش از ۵	خانمهای باردار و شیرده
۱	۱	۰/۵	۶۵	بیش از ۵	نوجوانان بین ۱۲ تا ۱۸ سال
۱	۱	۰/۵	۶۵	بیش از ۵	کودکان بین ۳ تا ۱۲ سال
۰/۵	۰/۵	استفاده از قطره خوراکی	۳۲	بیش از ۵	خردسالان بین یک تا ۳ سال
۰/۲۵	۰/۲۵	استفاده از قطره خوراکی	۱۶	بیش از ۵	کودکان تا یک ماهگی

میزان اثرگذاری مصرف قرص یدید پتاسیم با توجه به استفاده در زمانهای مختلف

پوشیدن و درآوردن اقلام حفاظت فردی

پوشیدن و درآوردن اقلام حفاظت فردی

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی

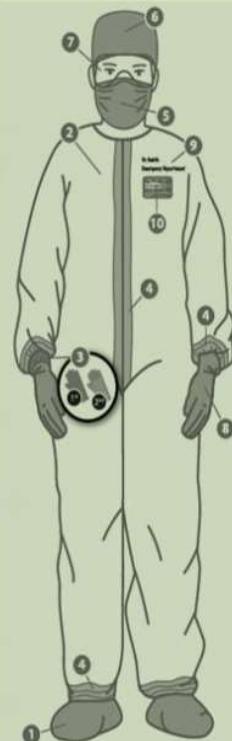
۱- دزیمتر را در محل مناسب نصب نمایید.

۹- اطلاعاتی مانند نام و سمت فرد را در جلو و پشت روپوش بنویسید.

۸- دستکش لایه دوم را بر روی روبرویش و تا مج دست بکشید.

۷- از شیلد یا عینک استفاده نمایید.

۶- کلاه جراحی را بپوشید.

۱- روکشی را بپوشید.

۲- روپوش؛ باید طوری باشد که تمام بدن از گردن تا انتهای مج دست و پaha را بپوشاند.

۳- دستکش لایه اول را پوشیده و آستین روبرویش را بر روی دستکش قرار داده و با چسب بچسبانید.

۴- آستین روبرویش و دمای شلوار و سایر نواحی که احتمال ورود آلوگی دارد را با چسب بپوشانید.

۵- از ماسک صورت استفاده نمایید.

مراحل درآوردن اقلام حفاظت فردی

۱- دستکش لایه بیرونی را از سمت داخل به خارج درآورید.

۲- دزیمتر را به مستول فیزیک سلامت تحويل دهید.

۹- سوتاپر بدن خود را تحت پایش بزنی قرار دهید. در صورت عدم وجود آلوگی از بخش خارج شوید.

۸- دستکش لایه داخلی را خارج کرده آن را در سطل مخصوص بپاندازید.

۷- یکی از روکشی ها را خارج کرده و گفنش را از لحاظ وجود آلوگی برسی کنید. در صورت عدم آلوگی باید آن را در ناحیه حد واسطه بپندازید.

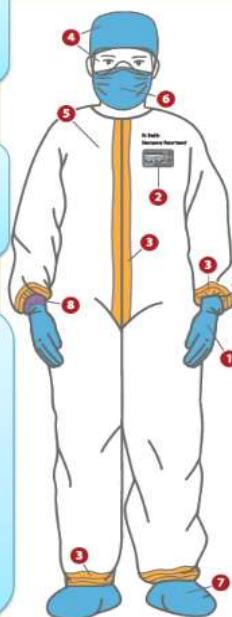
روکشی دیگر را خارج کرده و گفنش را از لحاظ وجود آلوگی برسی کنید. در صورت عدم آلوگی باید دوم را نیز در ناحیه حد واسطه قرار دهید.

۶- ماسک را از قسمت بند گرفته و در آورید به قسمت جلوی ماسک دست نزیند.

۵- زیب روبرویش را باز کنید و از قسمت داخل به سمت خارج آن را حلقه کرده و درآورید. روکشی ها باقی بمانند.

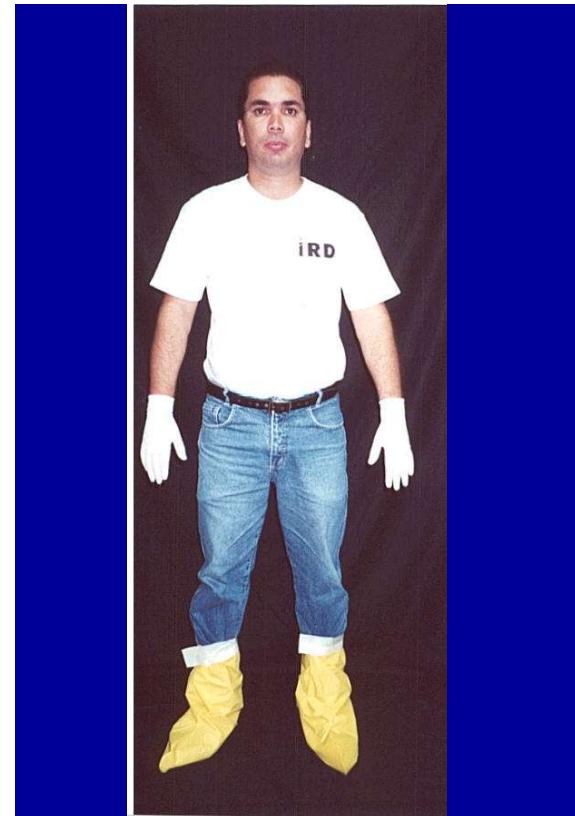
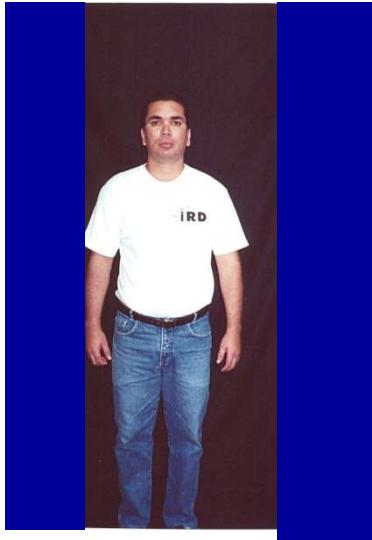
Roberto Ribeiro
روپوش را از ناحیه گردن و شانه جدا و سپس آن را واژونه کرده و خارج کنید

فقط قسمت داخلی روپوش میتواند لمس شود.

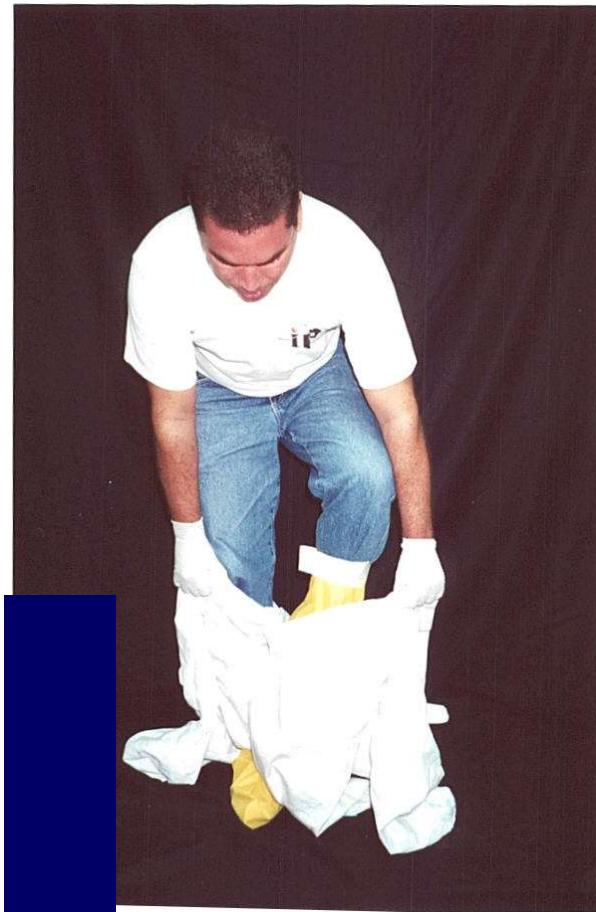

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی

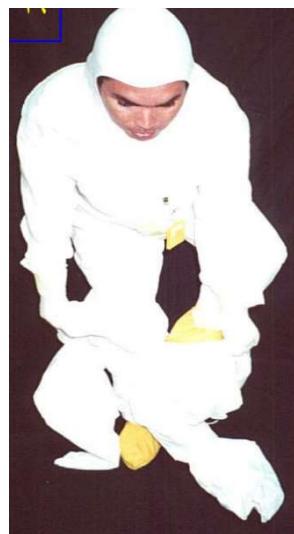

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی

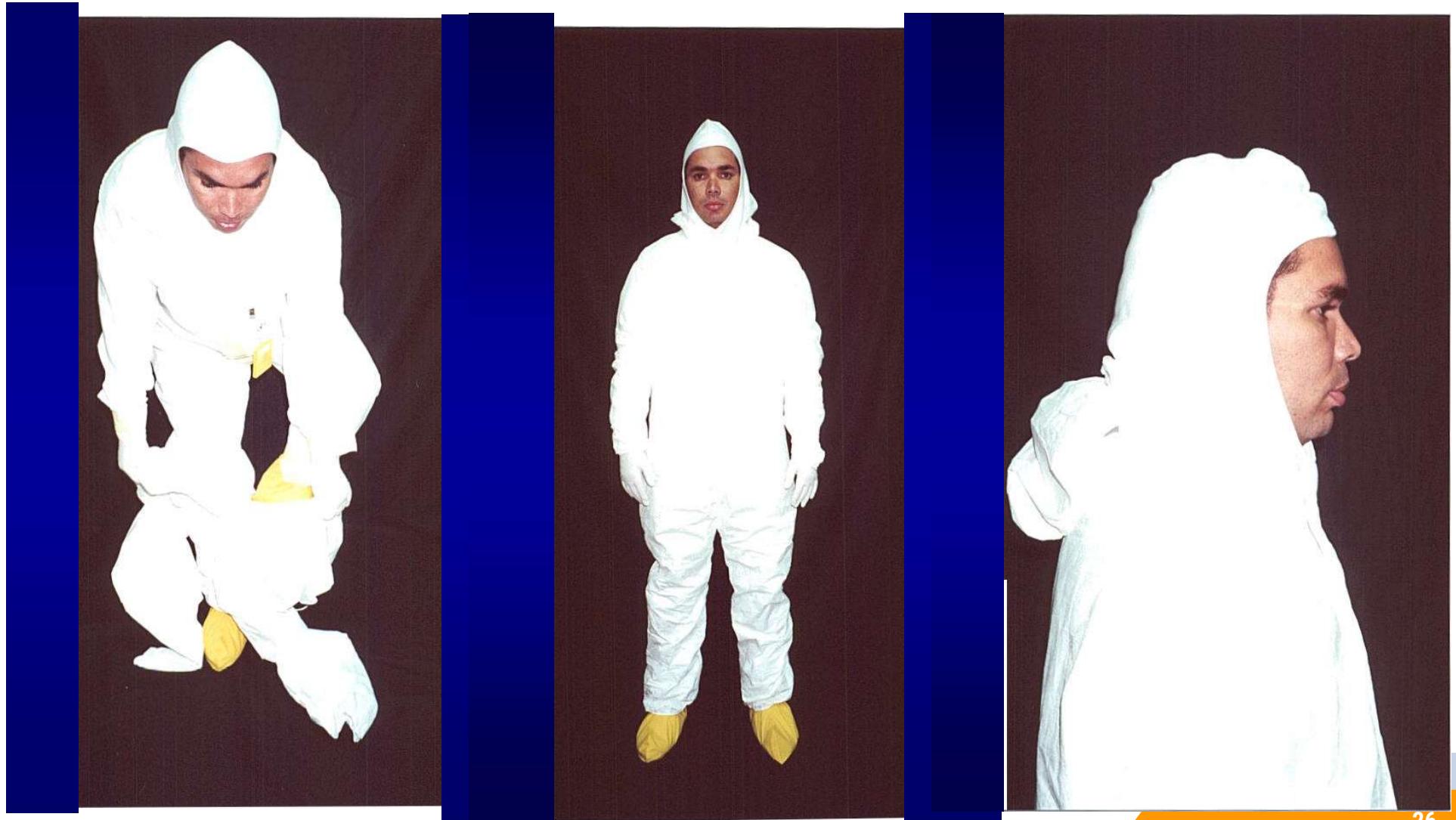

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی (مناطق ریسک بالا)

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی

مراحل پوشیدن اقلام حفاظت فردی (مناطق ریسک بالا)

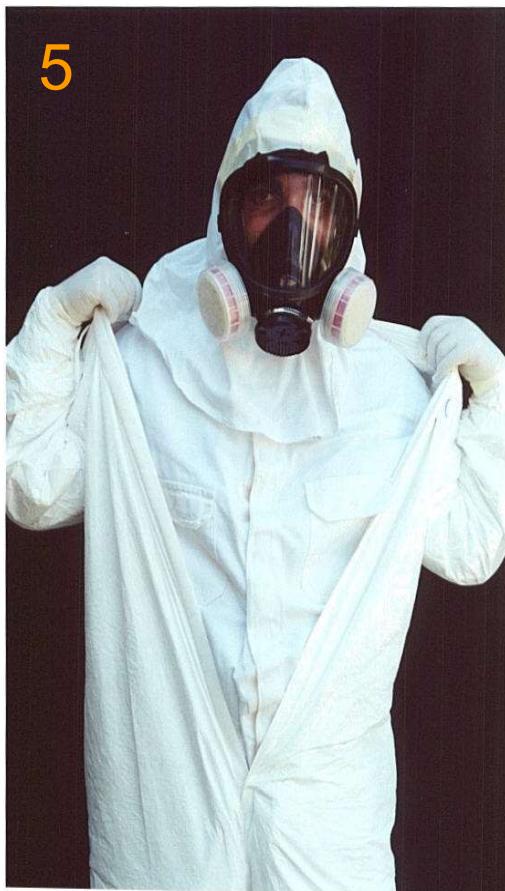

مراحل درآوردن اقلام حفاظت فردی

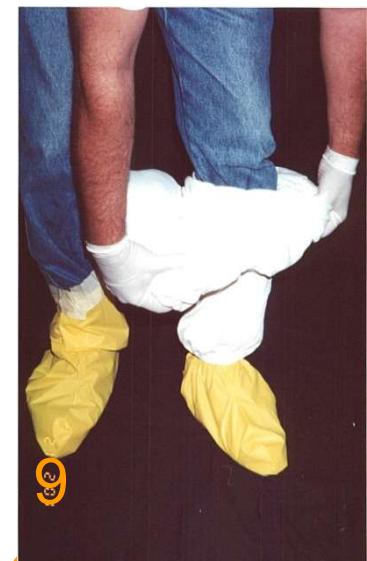
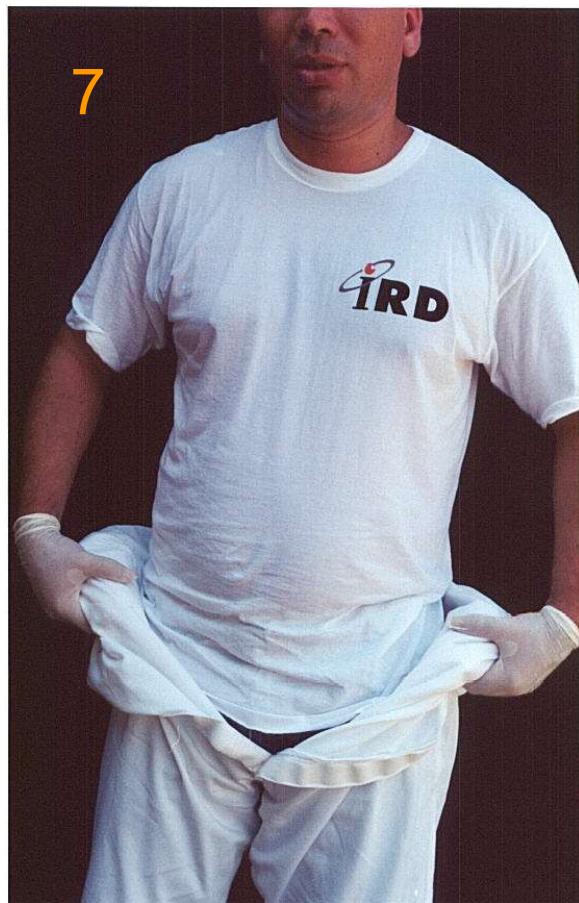

مراحل درآوردن اقلام حفاظت فردی

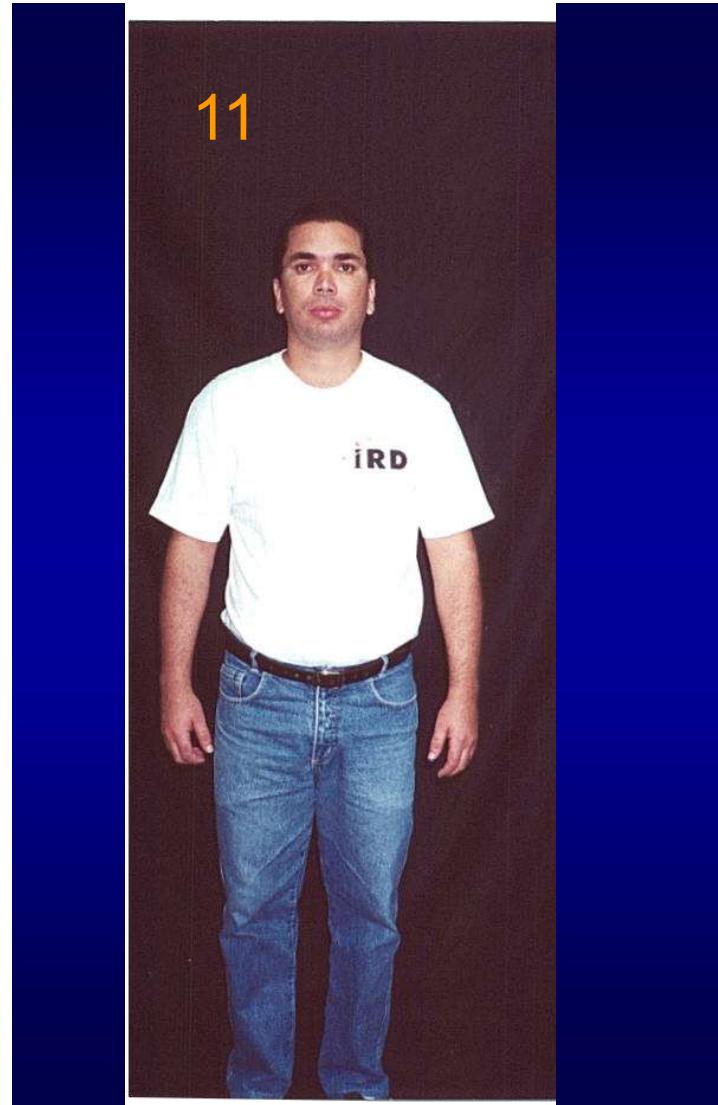

مراحل در آوردن اقلام حفاظت فردی

مراحل در آوردن اقلام حفاظت فردی

پایش

